

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/18/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6924010038
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6924010038.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 29.05.2024 o odvolaní obžalovaného A. B. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/6/2024 zo dňa 21. 03. 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 11T/6/2024 zo dňa 21.03.2024 vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodujúc sám,

obž. A. B., nar. XX.XX.XXXX v Rimavskej Sobote, trvale bytom C. X, D. E. F., t.č. v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica

o d s u d z u j e

podľa § 156 ods. 3 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

Ostatné výroky v napadnutom rozsudku zrušením zostávajú nedotknuté.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 11T/6/2024 zo dňa 21.03.2024 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s použitím ust. § 123 ods. 2, ods. 3 písm. e), písm. i) Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 23.09.2023 v čase od 00.55 h do 01.21 h v Rimavskej Sobote pri bytovom dome súpisného čísla XXXX na G. B. C. H. C. I. XX tohto bytového domu, fyzicky napadol J. F. tým spôsobom, že po predchádzajúcej vzájomnej slovnej potýčke, vzájomnom strkaní a vzájomných úderoch pästami, chytil obomi rukami J. F. a hodil ho veľkou intenzitou o zem, čím J. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E.

F., K. XXXX/XX, podľa znaleckého posudku č. 14/2023 z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, spôsobil ťažké zranenia a to subdurálny hematóm fronto-temporo-parieto-okcipitálne vľavo s deformáciou komorového systému a presunom stredových štruktúr o 10 mm doprava, zlomeninu lebky temporo-parietálne vpravo, zlomeninu maxilárneho sinusu vpravo, krvácanie do maxilárneho, frontálneho sinusu vpravo a ethmoidálneho sinusu vpravo, ktoré zranenia si u neho vyžadujú dobu liečenia a práceneschopnosti nad 42 dní, resp. niekoľko mesiacov s tým, že J. F. je stále v dispenzárnom sledovaní neurológa a neurochirurga.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na ust. § 37 písm. h), m) Tr.zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť zaplatiť poškodenému J. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F., K. L. XXXX/XX, náhradu škody za bolestné vo výške 8.900,85 Eur a poškodenej strane Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., so sídlom Bratislava – mestská časť Petržalka, Panónska cesta 2, IČO: 35 9378 74, náhradu škody za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pre poškodeného J. F. vo výške 642,82 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného J. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F., K. L. XXXX/XX so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, ktoré súdu doručil dňa 08.04.2024. Z písomných dôvodov odvolania vyplynulo, že toto smerovalo proti výrokom o vine a treste, v ktorom obhajoba namietala použitú právnu kvalifikáciu v zmysle § 155 Tr. zák. obžalobou. Poukázala na to, že k naplneniu zákonných znakov zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 Tr. zák. nestačí, aby páchatel vykonal niečo, čo spôsobilo ťažkú ujmu na zdraví, ale je potrebné, aby jeho úmysel smeroval k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví. V tejto súvislosti konštatovala, na aké skutočnosti, okrem ujmy na zdraví, z ktorej vychádzala obžaloba, je potrebné prihliadať pri správnom posúdení konania obžalovaného. Kým pri trestnom čine podľa § 155 Tr. zák. ide o úmyselné zavinenie, pri trestnom čine podľa § 156 ods. 3 písm. c) Tr. zák., ide o zavinenie nedbanlivostné vo forme ťažkého následku. Aj tento ťažší následok je však možné páchatelovi pričítať len v prípade, ak sa dôkazmi preukáže, že jeho úmysel skutočne smeroval k spôsobeniu následku uvedeného v ust. § 156 ods. 1 Tr. zák., t.j. k spôsobeniu ublíženia na zdraví. Ak zostanú po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre zavinenie, konkrétne pre úmysel privodiť následok uvedený v § 156 ods. 1 Tr. zák., je potrebné rozhodnúť v prospech obžalovaného a neuznať ho vinným z tohto prečinu.

Súd prvého stupňa sa do dôsledkov s vyššie naznačenou subjektívnou stránkou konania obžalovaného nevysporiadal, vrátane možnej aplikácie ust. § 25 Tr. zák.

Na základe dôkazov je možné prijať jednoznačný záver, že v prípade konania obžalovaného absentuje úmysel smerujúci k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví poškodenému, ako to predpokladá ust. § 155 ods. 1 Tr. zák., dokonca nemal v úmysle spôsobiť poškodenému ani ublíženie na zdraví, ako zákonný znak ust. § 156 ods. 1 Tr. zák.

Ďalej obžalovaný opakovane popieral tvrdenie obžaloby, že by konal v úmysle spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, bol to práve poškodený, ktorý po príchode k obžalovanému ho vyzýval k bitke. V tejto súvislosti hodnotil výpoveď poškodeného s pohľadu jeho verzie priebehu skutku.

Z uvedeného dôvodu aj trest, ktorý mu pri zmene právnej kvalifikácie súdom prvého stupňa bol uložený v zmysle § 156 ods. 3 Tr. zák. považuje za neprimerane prísny, nezohľadňujúci zásady ukladania trestov v ust. § 34 Tr. zák.

Preto požiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok, ak nerozhodne sám, aby vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Proti tomuto rozhodnutiu v zákonnej lehote podal odvolanie aj okresný prokurátor, a to proti výrokom o vine a treste. Z písomných dôvodov odvolania vyplynulo, že s rozhodnutím okresného súdu nesúhlasí. Primárne nesúhlasí s právnym posúdením skutku, ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. spoužitím § 123 ods. 2, ods. 3, písm. e), písm. i) Tr. zák. spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a sekundárne nesúhlasí s výmerou uloženého úhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 6 mesiacov. V tejto súvislosti prokurátor vyhodnotil svedecké výpovede svedka M. M., E. H., K. D., N. H., O. B. P. a tiež vyjadrenia obžalovaného A. B. na hlavnom pojednávaní, ako aj závery znaleckého posudku č. 14/2023 vypracovaného znalcom MUDr. Vladimírom Lukáčom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a v konečnom dôsledku aj lekárske správy k zraneniam poškodeného.

Z vyššie uvedených výpovedí svedkov, výpovede znalca a znaleckého posudku potom jednoznačne vyplýva vysoká intenzita fyzického útoku obžalovaného voči poškodenému, pričom musel mať vedomosť, resp. aspoň musel byť uzrozumený s tým, že poškodenému takýmto útokom môže spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví. Z výpovedí týchto svedkov tiež vyplýva, že ihneď po tomto fyzickom útoku obžalovaného, upadol poškodený do bezvedomia, vôbec nereagoval, a preto nemal obžalovaný žiadny dôvod pokračovať vo svojich fyzických útokoch voči poškodenému.

Na základe okolností, za ktorých sa stal skutok, miesto spáchania skutku, s prihliadnutím na agresívne správanie sa obžalovaného, nielen voči poškodenému, ale aj voči iným osobám prítomným v čase a mieste spáchania skutku, s prihliadnutím na fyzické vlastnosti a danosti jednak obžalovaného, aj poškodeného a fyzický útok obžalovaného, ktorý poškodeného chytil oboma rukami, zdvihol ho a prehodil cez plece, silou ho hodil na zem, si potom obžalovaný musel byť vedomý, že takýmto útokom môže poškodenému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví a pre prípad, že takúto ujmu mu spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Vykonaným dokazovaním podľa prokurátora bol ustálený skutkový dej a konanie obžalovaného v zhode s podanou obžalobou a takto ustálený skutok je potrebné kvalifikovať ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., lebo obžalovaný úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví poškodenému s poukazom na utrpené zranenia poškodeného, mechanizmu vzniku týchto zranení, ktoré sú uvedené v znaleckom posudku č. 14/2023 a výpovede svedkov M. M., E. H., N. H. a K. D., svedčia o veľkej intenzite tohto fyzického útoku. V tejto súvislosti zo zápisnice o obhliadke miesta činu, z fotodokumentácie, vyplynulo, že k spáchaniu skutku došlo na mieste, ktoré je opatrené asfaltovým povrchom, resp. betónovou dlažbou, o čom mal obžalovaný už od začiatku vedomosť v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., lebo obžalovaný na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti tým, že fyzicky napadol poškodeného a uvedeného konania sa dopustil minimálne v nepriamom úmysle podľa § 15 písm. b) Tr. zák. Ďalej prokurátor ozrejmil okolnosti, ktoré musia byť naplnené, aby mohla byť konštatovaná ťažká ujma na zdraví páchatelom spôsobená úmyselne.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom prokurátor navrhol, aby odvolací súd pri správnom ustálení skutkového deja vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní pred Okresným súdom Rimavská Sobota skutok obžalovaného právne kvalifikoval ako je uvedený v obžalobe a svojim rozhodnutím uznal obžalovaného A. B. za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a uložil mu úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia s prihliadnutím na dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., a § 41 ods. 1 Tr. zák.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a požiadal krajský súd, aby vo veci rozhodol sám tak, že obžalovaného uzná vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s výtržníctvom podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a uloží obžalovanému úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a obžalovaného zaradí do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí sa pridržal ich písomného odvolania, ktoré bolo podrobne zreferované, skonštatoval, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by obžalovaný chcel úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví poškodenému, ak by však krajský súd dospel k inému záveru vzhľadom na osobu obžalovaného, na to, že zostal na mieste konfliktu a zavolať záchranú zložku, navrhol mu znížiť trest na dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Odvolanie okresného prokurátora navrhol zamietnuť. Na to upresnil svoje vyjadrenie, že povedal, že obžalovaný nechcel spôsobiť ani ľahkú ujmu na zdraví, a ak by krajský súd však dospel k inému záveru, akceptuje právnu kvalifikáciu, ktorú aplikoval okresný súd.

Splnomocnenkyňa poškodeného na verejnom zasadnutí uviedla, že by chcela opraviť náhradu spôsobenej škody v tom, že podľa znaleckého posudku bolo konštatované, že zranenie poškodeného je ohodnotené v časti bolestného, ktoré je v znaleckom posudku uvedené, že 1 bod je 26,08 Eur. Preto náhrada škody by nemala byť 8.900,85 Eur, ale mala by byť 9.584,40 Eur.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že celá situácia ho mrzí, nechcel poškodenému ublížiť, z jeho strany to bola taká automatická reakcia odvrátiť útok. V ostatnom sa pridržal návrhom svojho obhajcu.

Na podklade podaných odvolaní krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné a odvolanie obžalovaného A. B. je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o zistený skutkový stav prvostupňovým súdom, ktorý právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s použitím § 123 ods. 2, ods. 3 písm. e), i) Tr. zák. spáchaného v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., krajský súd musí konštatovať, že tento má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami ust. § 2 ods. 12 Tr. por., pričom prvostupňový súd postupoval aj v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por.

V rámci prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní, predovšetkým s výpoveďou poškodeného J. F., svedka M. M., E. H., K. D., N. H., svedkyne Q. C. a výpoveďou samotného obžalovaného A. B., ako aj závermi znalcov z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie chirurgia MUDr. Vladimíra Lukáča ohľadne mechanizmu vzniku zranení poškodeného.

V tomto smere prvostupňový súd správne ustálil skutkový stav v súlade s podanou obžalobou. Tvrdenia poškodeného, že obžalovaný bil a ťahal za vlasy svedkyňu Q. C., a že potom, čo hodil poškodeného na zem, poškodený zacítil ešte jeden kop do hlavy, súd nemal preukázané žiadnym z vykonaných dôkazov. Samotná svedkyňa tieto skutočnosti nepotvrdila. Rovnako ani kop do hlavy poškodeného obžalovaným neboli vykonanými dôkazmi preukázané. Poprel to obžalovaný a nepotvrdili to ani svedkovia H., M. R. D., ani znalec MUDr. Lukáč, ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že s istotou nemohol potvrdiť ani vyvrátiť kopnutie do hlavy poškodeného. Modrina na tvári poškodeného mohla vzniknúť ešte pred samotným pádom poškodeného na zem, čiže mohla byť spôsobená útokom predchádzajúcim tomuto pádu, alebo mohla vzniknúť aj napríklad počas transportu poškodeného do nemocnice.

Vzhľadom na zistený skutkový stav potom prvostupňový súd správne konanie obžalovaného A. B. posúdil ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s použitím § 123 ods. 2, ods. 3 písm. e), i) Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na rozdiel od obžaloby, ktorá konanie obžalovaného posúdila podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s tým, že obžalovanému pričítala úmyselné zavinenie za spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví. Okresný súd v tomto smere zmenu právnej kvalifikácie riadne odôvodnil na str. 10 až 15 napadnutého rozsudku, pričom pri zmene právnej kvalifikácie prvostupňový súd správne poukázal na priebeh skutku a všetky jeho okolnosti, motív, osobnosti a vlastnosti páchatel'a a dospel k záveru, že úmysel obžalovaného

spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. vykonaným dokazovaním nebol preukázaný. Súčasne odvolací súd sa plne stotožnil s týmto odôvodnením napadnutého rozsudku pokiaľ ide o zistený skutkový stav a právnu kvalifikáciu aplikovanú okresným súdom vrátane zdôvodnenia, prečo neuznal obhajobu obžalovaného vo vzťahu ku konaniu v nutnej obrane podľa § 25 Tr. zák.

Na druhej strane pokiaľ ide o výrok o treste odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd pri jeho ukladaní prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré podľa zákona prihliadnúť mal. Pri hodnotení osoby obžalovaného však dospel k nesprávnym záverom, pokiaľ ide o jeho agresívne správanie, keďže toto vyvodil zo skutkovej vety trestného rozkazu vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. OT/30/2023, podľa ktorej sa prečinu krádeže dopustil tak, že päšťou udrel do okna auta, ktoré sa rozbilo a odcudzil poškodenému mobilný telefón .... Ďalej jeho násilná povaha vyplýva aj z rozhodnutia o priestupku Okresného úradu Rimavská Sobota č. OÚ-RS-OVVS-2023/017333 zo dňa 14.11.2023, kde bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že dňa 23.09.2023 v nočných hodinách rozbil sklenenú výplň vchodových dverí, čím spôsobil poškodenej strane majetkovú škodu vo výške 193,94 Eur. Závery, že obžalovaný má sklony k agresivite a násilnému konaniu z toho, že päšťou udrel do okna auta, ktoré sa rozbilo, a že rozbil sklenenú výplň vchodových dverí, je neprijateľný, keďže rozbitie okna a sklenenej výplne bolo pre zlodēja prostriedkom, ako sa dostať do priestoru motorového vozidla a domu, aby mohol kradnúť, a nesúviselo s jeho agresivitou. Obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. OT/30/2023 zo dňa 29.03.2023, právoplatným toho istého dňa, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. d) Tr. zák., bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, teda do 30.03.2024. Správne však okresný súd obžalovanému pričítal dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. a § 37 písm. m) Tr. zák., keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin odsúdený. Keďže mu nebola pričítaná žiadna pohľadujúca okolnosť, prevažovali priťažujúce okolnosti, preto aplikoval ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. a zvýšil dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu. Teda za aplikácie ust. § 41 ods. 1 Tr. zák. mohol ukladať úhrnný trest odňatia slobody v trvaní od 3 rokov až do 5 rokov, pričom zákonom stanovená trestná sadzba podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. bola v rozmedzí 2 až 5 rokov. Preto odvolací súd dospel k záveru po vyhodnotení všetkých okolností prípadu, že uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov je neprimerane prísny, aj vzhľadom na osobu obžalovaného a spôsobený následok, preto odvolací súd zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Takto uložený trest krajský súd považuje za spĺňajúci kritériá pre individuálnu a generálnu prevenciu.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom odvolací súd neprihliadol na odvolacie námietky okresného prokurátora a jeho odvolanie ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Vo vzťahu k žiadosti splnomocnenkyne poškodeného o navýšenie náhrady škody krajský súd poukazuje na to, že poškodená strana nepodala odvolanie voči výroku o škode, z toho dôvodu krajský súd nemal povinnosť preskúmať tento výrok a poškodený si bude môcť uplatňovať ďalší nárok na náhradu škody v civilnom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.